

KRETA

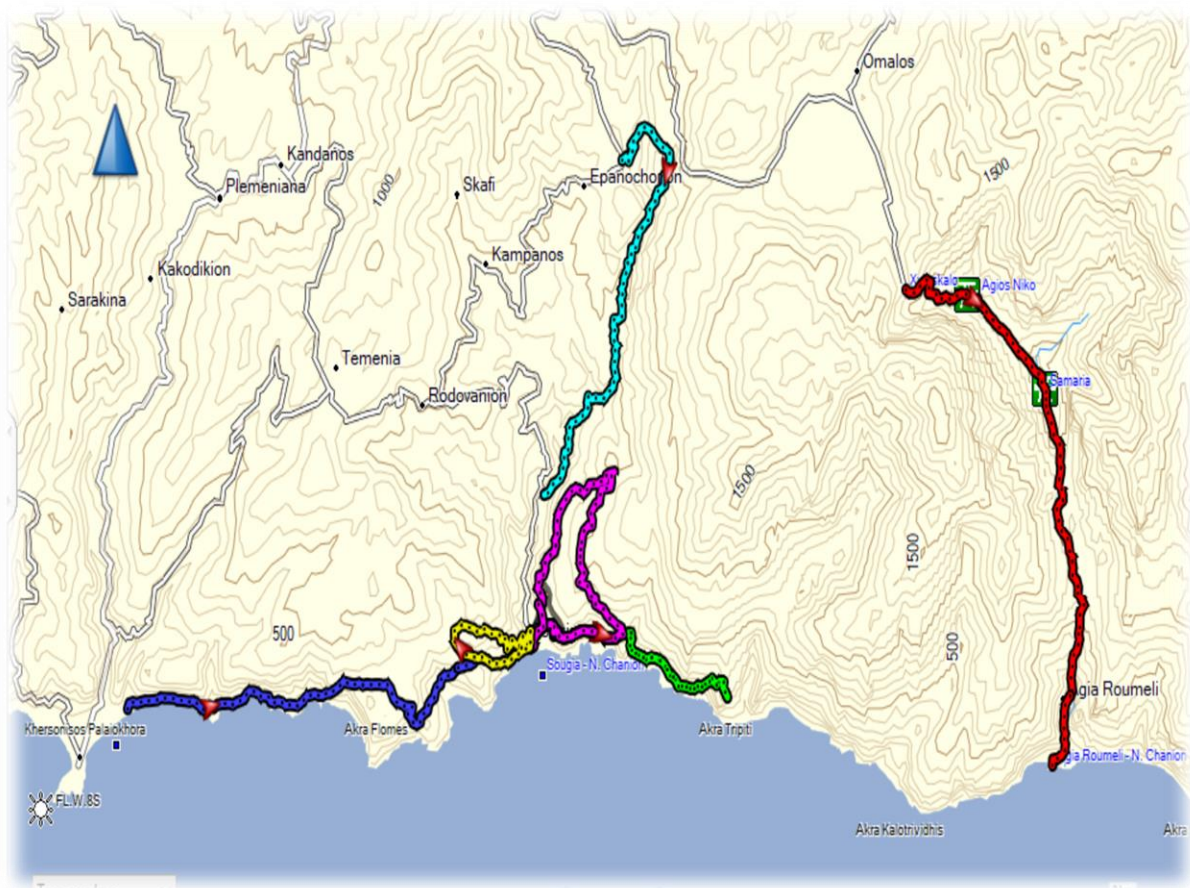
ZUIDERHUIS

JUNI 2024

REISBESCHRIJVING

Wandelen in de bergen met een vast verblijf in een pittoresk vissersdorpje aan zee! Deze Kreta reis biedt de ideale combinatie. Wat is er mooier dan na een hele dag wandelen door de bergen of door kloven een eindje te gaan zwemmen in open zee. Of simpelweg de avond in een vistaverna door te brengen en naar de oude mannen in het kafenion te kijken, hoe ze een klakkende rozenkrans door hun vingers laten glijden, alsof tijd helemaal geen rol speelt. Kreta is een eiland voor onthaasting. Sigá, sigá, kalm aan, kalm aan, deze woorden zult u vaak op het eiland horen. Iedere keer weer verrast hier de gastvrijheid, bezoekers worden ontvangen als oude vrienden. Kreta is een buitengewoon veelzijdig wandelgebied met heel verschillende landschappen. Grote delen van het eiland zien er nog woest en ongerept uit. Drie machtige, door diepe kloven doorsneden bergketens bepalen het landschap. In het daarvoor gelegen heuvelland en in de dalen liggen wijngaarden en uitgestrekte olijfbossen. Wandeldoelen zijn er in overvloed. Wij hebben gekozen voor het zuidwesten van het eiland omdat hier zich het topwandelgebied van Kreta bevindt. Van uit ons vast verblijf doen we meerdere lus wandelingen en wandelingen in lijn door, tot de verbeelding sprekende, kloven, kustwandelingen op steil oprijzende kustbergen, op zoek naar verlaten kloosters en kapellen, langs oude geplaveide muilezelpaden, door de maquis en roze oleanderstruiken. We doen ook enkele wandelingen waarbij de boottaxi ons naar onbewoond gebied brengt en we terugkeren naar ons dorp via het gebergte hoog boven de zee. De kers op de taart is een wandeling door de, tot nationaal park uitgeroepen, Samariakloof. In de kloof ligt het onbewoonde dorpje Samaria. Terugkeren naar ons vast verblijf doen we met de boottaxi.

Hieronder een overzichtskaartje van de wandelingen die voorzien waren.

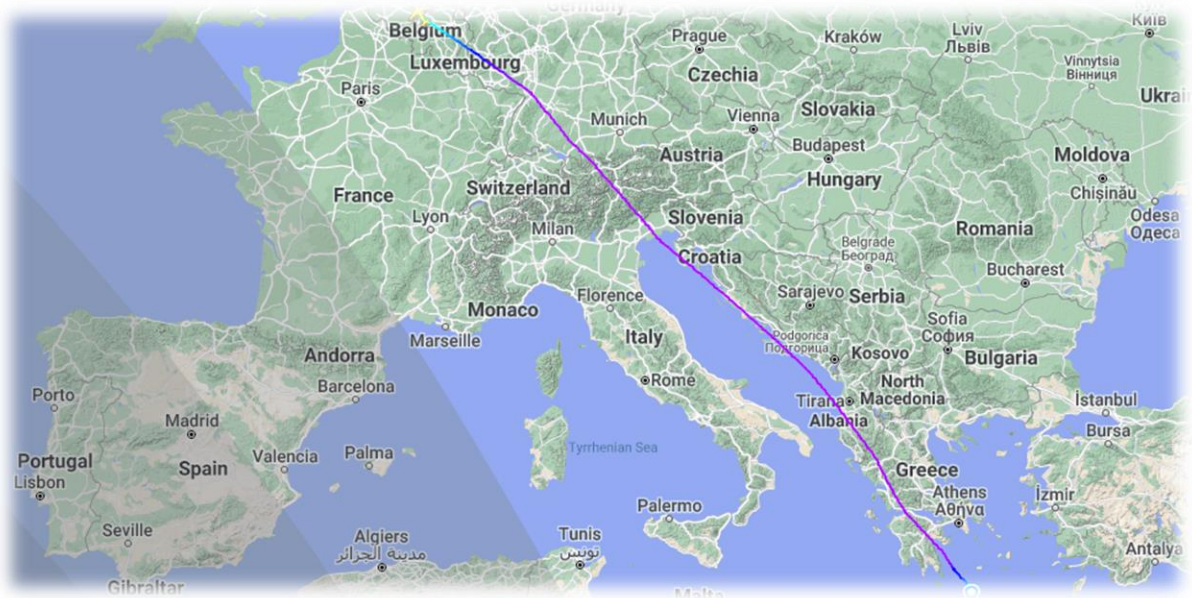

DEELNEMERS

Vlnr vooraan : Jean-Pierre Verfaillie (Jabbeke), François Vanderhulst (Kortenberg), Greet Stijfhals (Elsene), Marie Buyck (Kuurne), Franca Van de Leest (Heist-op-den-Berg) en Martine Verplancke (Jabbeke).

Vlnr achteraan : André Hollanders (Kessel-Lo), Johan De Bondt (Meise), Danny Wittenberg (Korbeek-Lo), Katelijne Lievens (Korbeek-Lo), Jean-Luc Rousseau (Kuurne) en Ludwig D'Haese (reisleider – Merchtem).

Zondag 2 juni 2024

De Mitropolis kathedraal ligt aan een plein in de drukke Halidon Street (een winkelstraat in het centrum van Chania). Dit is de belangrijkste straat van het centrum, die rechtstreeks naar de haven loopt. De Mitropolis kerk is de zetel van de aartsbisschop. Deze kerk stamt uit het

einde van de 19e eeuw en zij is gebouwd door een moslim die de Heilige Maagd Maria op deze wijze wilde bedanken voor het genezen van zijn zoon. Schuin tegenover de Mitropolis kerk vind je het Archeologische Museum van Chania.

Tijdens onze rondslenteringen in het stadje merken ik in de haven een zeeschildpad op. De Caretta - Caretta (de naam van de schildpad is inderdaad twee keer Caretta) of de "onechte karetschildpad" is een van de grootste soorten zeeschildpadden. Het is een zeer bijzonder dier

dat helaas zeldzaam is geworden. Het is een van de weinige zeeschildpadsoorten die is overgebleven en hun grootte is indrukwekkend, ze hebben een meter doorsnede. Het zijn schildpadden die ver voor de prehistorische tijd al leefden en die vooral in de Middellandse zee voorkomen.

In 1913 werd Kreta opgenomen in het koninkrijk Griekenland. In de grote Wereldoorlogen vochten de Kretenzers voor Griekenland en werden de Duitsers verdrongen van Kreta. Kreta is momenteel een van de meest welvarende delen van Griekenland, mede door het toerisme.

Een opvallend bouwwerk aan de haven van Chania is de Janitsaren moskee. Dit is het oudste nog bestaande gebouw van Kreta. De moskee stamt uit de zeventiende eeuw en herinnert hedendaagse toeristen aan het feit dat Kreta ooit bezet was door de Turken. Tegenwoordig

wordt het gebouw niet meer gebruikt als moskee. In het gebouw vinden exposities en marktjes plaats. De moskee heeft nooit een minaret gehad.

De Agios Nikolaos kerk was oorspronkelijk kloosterkerk en onderdeel van een klooster. Ze stamt uit de 13de eeuw en werd door de Turken in een moskee veranderd. Zij bouwden er ook

een minaret aan vast. In 1912 werd er nog een klokkentoren aan de andere kant van de kerk bijgebouwd en werd de moskee terug een kerk. De minaret hebben ze laten staan wat zeer uitzonderlijk is.

In de oude haven staat een Venetiaanse vuurtoren. Hij werd gebouwd tussen 1595 en 1601. Tijdens de Egyptische periode (1831 tot 1841) kreeg de toren de vorm van een minaret. De vuurtoren wordt nu niet meer gebruikt als vuurtoren. Het is nu een monument. Hij is 21 m hoog en bevindt zich op 26 m boven de zeespiegel. Het is nog één van de oudste, nog bestaande vuurtorens in Griekenland, maar ook een van de oudste nog bestaande vuurtorens

in de Middellandse Zee en zelfs in de gehele wereld. De vuurtoren van Chania wordt terecht beschouwd als een parel en blikvanger van de stad.

Een mooie ijsvogel heeft hier zijn territorium, al hebben we hem deze keer niet gespot. De ijsvogel is een opvallende verschijning door zijn afstekende blauwe en oranje kleuren, maar ook een zeer schuwe soort die zich weinig laat zien. De ijsvogel is een typische viseter en is dus sterk aan water gebonden. Zijn voorkeur gaat uit naar stromende wateren. In het grootste deel van het verspreidingsgebied is de soort algemeen, maar in sommige gebieden wordt de ijsvogel met uitsterven bedreigd.

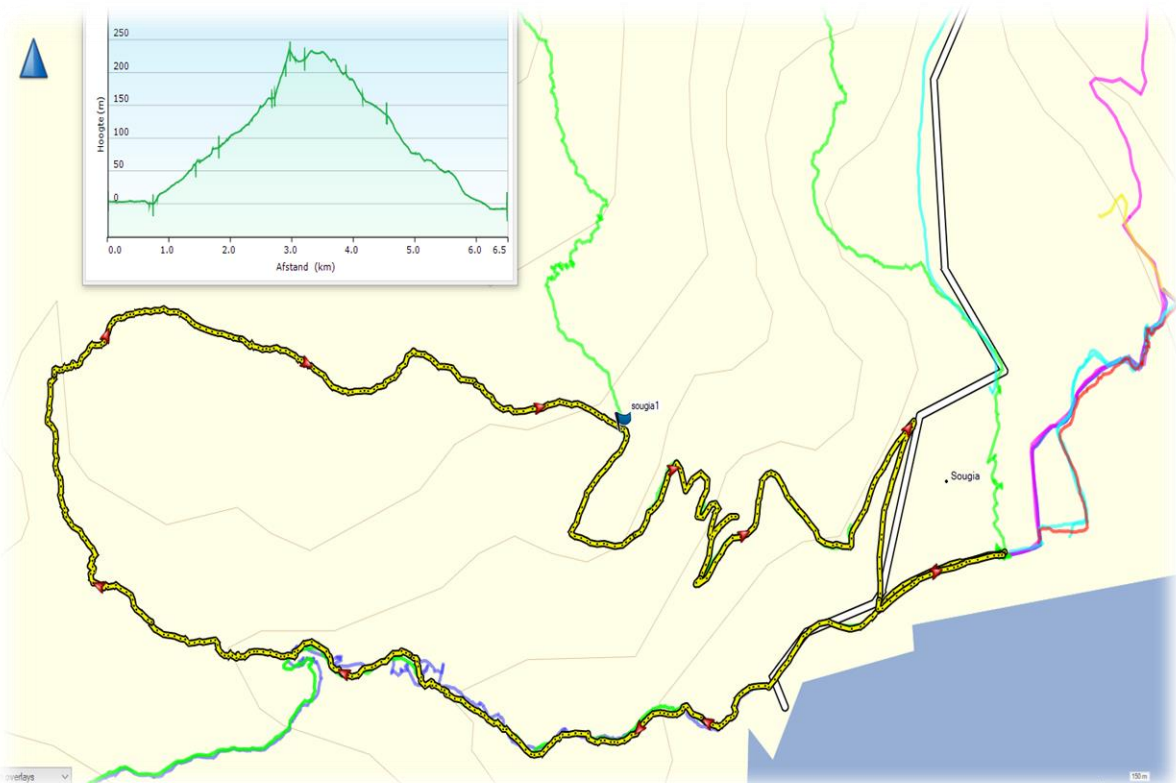

De taxi's brengen ons naar Chania. We hebben even halt gehouden naast de vernielde brug. Het was een brug met vier bogen die de rivier overspande. Op 22/02/2019 werd de 112 jarige brug geheel vernield door de kracht van het water. Momenteel ligt er een noodbrug. Na de instorting van de brug is Sougia 10 dagen afgesloten geweest van de rest van de wereld. Er is geen warme bakker in Sougia. Men heeft er 10 dagen zonder brood gezeten.

Maandag 3 juni 2024

Soort : Luswandeling door de Lissoskloof
Plaats : Sougia
Afstand : 12 km
Stijgen : 400 m
Dalen : 400 m
Duur : 6 uur

Elke ochtend en elke avond probeer ik een mooie zonsopgang of zonsondergang te maken al lukt mij dat niet elke dag.

Het is vandaag een zeer warme dag met temperaturen rond de 30 graden. Ook de volgende dagen geven ze zeer warm weer.

Van bovenaf zie je maar pas goed hoe piepklein het dorpje Sougia eigenlijk wel is. De inwoners rijden hier rond op hun brommertje zonder helm. Een politiepatrouille zie je hier toch nooit, die moeten van veel te ver komen en hier gebeurt toch nooit wat.

Op onze wandeling komen we al vlug aan de Byzantijnse kapel Agia Irini (Heilige Irini).
Voor de oorlog was dit de kerk van Sougia en woonden er rond de kerk slechts twee families..

Na de oorlog werd er beneden in het dorp een nieuwe kerk gebouwd en werden de graven rond de kapel Agia Irini verwijderd. Men heeft echter één graf laten staan. Dit is het graf van Georgios Papaderos, de vader van Ririka Papaderos.

De kapel Agia (Heilige) Irini is normaal gezien altijd gesloten maar ik heb ondertussen een sleutel gekregen en kan dan ook de binnenkant laten zien. Als buitenlander moet je hier in het dorp wel het volste vertrouwen genieten om deze sleutel te kunnen verkrijgen.

Het verkrijgen van deze sleutel is al een verhaal op zich. Tijdens de voorbereidingen van deze tocht, nam mijn contactpersoon Wanda, op mijn vraag, contact op met Ririka Papaderos die baas is over de kapel en alleen Ririka heeft de sleutel. Toen ik bij Wanda zat te eten is Ririka naar mij komen kijken (zonder dat ik dat wist) en heeft zij mij lange tijd geobserveerd. Ririka stapte nadien naar Wanda toe en zei tegen Wanda dat zij er zeker van was dat ik een

onbetrouwbaar persoon was. Dat ik de sleutel in geen geval zou krijgen! Wanda verontschuldigde zich tegenover mij en zei me dat ze echt niet meer kon doen en dat Ririka niet meer van gedachte zou veranderen.

Ik ben dan deze dame thuis gaan opzoeken. Ze spreekt enkel Grieks maar met het vertaalprogramma van Google heb ik een gesprek aangeknoopt met haar en gaf haar een kunstwerkje dat ikzelf had gemaakt. Na enige tijd schudde ze mij de hand, ging naar haar zak

en gaf mij de sleutel. Telkens ik Ririka nu ontmoet in het dorp steekt ze al van ver haar hand omhoog en tovert ze een mooie glimlach op haar gezicht.

Af en toe houden we even halt om wat te drinken en wat te rusten.

Op Kreta is de bevolking overwegend Grieks Orthodox. Daar hechten de bewoners ook een grote waarde aan. Ook zijn de Kretenzers trots op hun Griekse taal. Dus als je naar Kreta op vakantie gaat, doe je de Kretenzers eer aan door een paar woordjes Grieks te spreken.

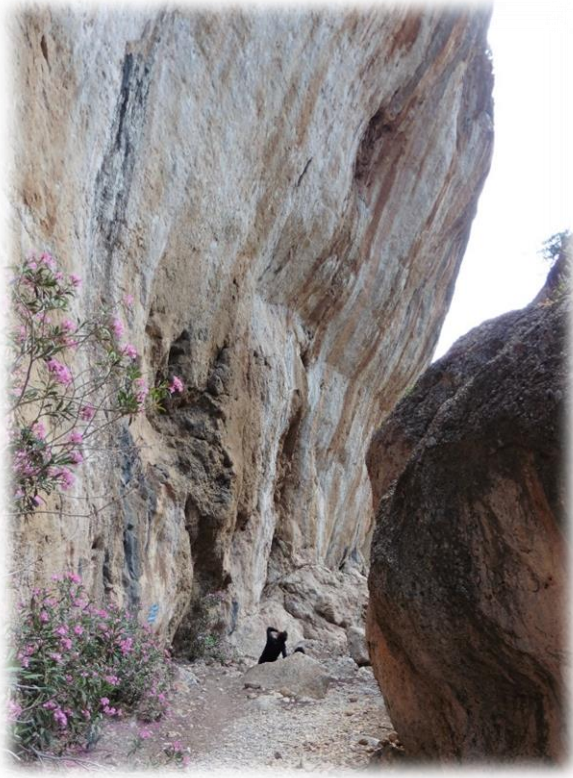
Het is niet dat het vandaag zo hard waait maar deze, door de wind gevormde bomen, zijn zo gegroeid.

Op Kreta is het steeds uitkijken waar je loopt. Het gesteente is er op sommige plaatsen nogal poreus, waarbij er spontaan gaten kunnen ontstaan.

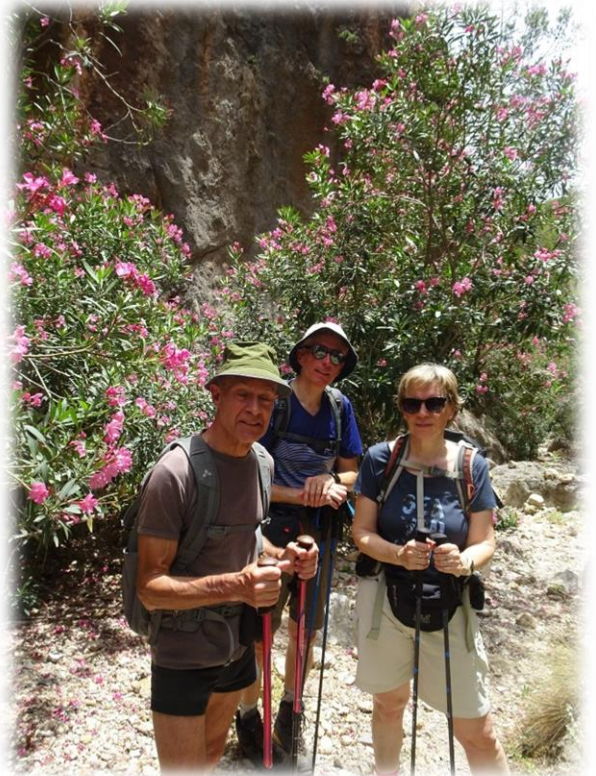
Van de vier op Kreta bekende soorten cistusrozen speelt de Kretenzische cistusroos (*Cistus Creticus*) een bijzondere rol. Ze is makkelijk te herkennen aan haar roze bloemblaadjes, die er altijd enigszins verkreukeld uitzien.

De oleander staat nu in volle bloei. Het is een rijk vertakte, bossige, 2 tot 6 m hoge struik of boom die giftig melksap bevat in alle delen van de plant. De plant heeft geurige bloemen. Ze heeft roodachtige bruine vruchten met een lengte van 8 tot 10 cm, die bij rijpheid

openklappen. De oleander komt voor op stenige gronden, overstromde oevers en in periodiek droge beekbeddingen.

De bladeren van de oleander zijn het giftigst. 50 gram is voldoende om een paard te doden. Alexander De Grote gebruikte de oleander, op zijn veldtochten, als gifplant. In India en Sri Lanka komen opzettelijke zelfdodingen met oleander nog regelmatig voor.

De kloof van Lissos is maar een van de 3000 kloven en grottenstelsels die Kreta rijk is.

We eten in de kloof op een mooi plekje. Hier is de kloof het diepste uitgesneden. Elke dag krijgen we een picknick mee van Wanda, de uitbaatster van het restaurant waar we elke dag gaan eten.

Zeer recent is men, in deze streek, ook begonnen met GR paden aan te leggen.

Af en toe dient er in deze kloof toch wel wat geklauterd te worden.

In de kloof heeft er iemand de Griekse vlag geschilderd. De vlag van Griekenland bestaat uit vijf blauwe horizontale strepen op een witte achtergrond (vier witte strepen). In de linkerbovenhoek bevindt zich een blauw vierkant met een wit kruis. De huidige vlag is sinds

1978 de officiële vlag van het land. De kleur blauw van de Griekse vlag staat voor voor de zee en de lucht. De kleur wit staat voor de wolken en voor de zee. De vlag wordt ter plaatse ook de blauw witte genoemd. Het witte kruis staat voor het Grieks-Orthodox de belangrijkste godsdienst van Griekenland.

Er is geen officiële vlag van Kreta, maar in de periode 1898-1913 had Kreta wel een eigen vlag en er zijn bewegingen die ook nu een eigen Kretenzer vlag willen.

De kloof komt uit aan de haven van Sougia.

Aan de haven van Sougia staan er twee herdenkingskapelletjes van overleden personen. Links is het herdenkingskapelletje van een jonge man die vier jaar geleden in zee is verdronken. Samen met een vriend was hij aan het harpoenvissen en plots zakte de jonge man naar de bodem van de zee en verdronk. De reden van de verdrinking is niet gekend. Rechts is

van een visser die 20 jaar geleden is verdronken toen hij bij slecht weer overboord sloeg. De visser kon goed zwemmen maar raakte verstrikt in de netten.

Als ik de sleutel terug breng naar Ririka nodigt zij mij uit om naar de bloemen in haar tuin te komen kijken en uiteraard moet ik op de foto met Ririka. Het grote wantrouwen van weleer is nu geheel omgeslagen in het volste vertrouwen! Ririka is ondertussen al 93 jaar, verhuurt

enkele kamertjes, en doet nog alles zelf. Ze kookt zelfs dagelijks voor haar kinderen, doet hun was en plas en onderhoudt haar tuin.

In Sougia staat er nog mortierafweergeschut. Je weet maar nooit?